

مانی شهر به تی ترس وچه ند سهرنجك ... سه ديق سه عيد روا ندزی

دیاردهی ژن کوشتن، به پاساوی کینهوهی شه هف و گانهوهی شکلی
کهسی و خزانای بانهماه، بوووته نهریتك له کمهگهی ئمه و
هگکی مژووی درژی هیه، که وهك بهشك له سیمایهکی میلی و
خهکی، نهو بهشکی کمهلگه ده بینریت. دیاردهیهك که تیایدا زرجار
له پهنای خهویستی به ناو استهقینه، هگزی م تیایدا ده بته
قوربانی و به مهرگی نهو کتایی دت. گهلك جارنهم دیاردهیه، وهك
تیمهیهکی نووسین هنگدانهوهی له دنیای چیهك و مانی کوردی
هه بووه. که خم وهك خو نهرك ته نها له ماوهی نهو سا هی ابردودا،
چه ندین ممان و چیهکم خو ندونه ته وه، که باسی ژن کوشتن به پاساوی
شه هف له کمهگهی کوردی ده کن. وهك نایشارمه وه له بهشکی زری
نهو ده قانهدا، نووسه ری کورد نه یه توانیوه به شهویهك بهرجهستهی نهو
ووداوانه بکات، که کات خو نهر دهیخو نته وه، ههست بکات له
بهردهم گانهوهیهکی واقعی نیه، بهکو ممان دهخو نته وه.
خو نهر کات مانی (زهکی تهسته نبل) دهخو نته وه، به درژیایی
گانهوهی ووداوه که، به تاسهی نهویه بزانت چاره نووسی نهو ژنه
چی ده بته که له لایهن براکه یه وه لاقه ده کریت و مندا هکی له یهك
کاتدا، مسته فا هم خایه تی و هه میشی باوک. تا سهره نجام له کتایی
مانه که، استیه کان ده رده که ون و بهو هیه شه وه مسته فای برای
کچه که ده موده ست دهریت. لهو مانه شدا، ژنه لاقه کراوه که، ده یه و ته
مندا هکی زگی له بار بهریت، وهك سهره نجام په شیمان ده بته وه و
مندا هکی گه وره ده بته و له کتاییدا چیهکی استهقینهی ژیانای خای
ده زانت. مانی (شهر به تی ترس) یش، چیهکی کچك به ناوی (مه حبوبه ی
نازدار) ده گانه وه، کات له لایهن ده سگیرانه که یه وه له پهنای
خهویستییه وه، ده ست درژی ده کریت ته سهر و لاقه ی ده کات. نهو یش
ناچاره، په نا بانه بهر پزیشك و نه خه شخانه ی نازهنین، ب نهوهی
مندا هکی نهو زگی له بار بهریت. نه ممانه، له چه ندین ووه وه
مانکی نا ئستاتیکی ولاوازه. من وهك خو نهرك کات له
خو ندنه وهی بوومه وه، نائوم دییه کی گه وره دایگرتم، به وهی که چن
نووسه ری چیهکی (باوکی ناو ته له فین) ممانکی ب هزو نا بابه تی
لهو شهیه ی نووسیوه!. که هیوادارام ئامازه نه بته ب پاشه کشه ی
نووسینی چیهك و ممان، لای نهو چیهکنووسه دیاره. له ممانه دا،
خو نهر بهر چهندان و نهی ناهونه ری، دهرینه یی نابابه تی، ب چژو

جوانی ده که و...ت. بونیادی گ...انهوه به ش...وه یه که، نه گهرچی بهش بهش
کراوه، وه... له سهر یه که یتمی گ...انهوه ده...وات، که وامان ل...
ده کات ههست بکه یین حیکایهت و چیه...کی کی میلی و نه فسانه یی
ده خو...نینه وه نه که مان که ژانری سهرده مه. نه مه و...رای نه وهی له
چه ندین شو...نی ...مانه که دا، بهر و...نه ی هاودژو گ...انهوه ی هاودژ
ده که وین، که په ده چ...ت به سهر نووسهری ...مانه که ش ت...په...یت وههستی
په نه کرد...ت. له هه ند...ک شو...نی ...مانه که دا، گ...انهوه و دهر...ینه کان
ده چنه ئاست...کی ه...نده لاواز، وه که نه وهی فلم...کی هیندی بینین وایه.
ئه م ج...ره دهر...ینانه، له زمانی نووسهر...ک ناچ...ت، که نه زموون...کی
در...ژو جوانی نووسینی چیه...ک و گ...انهوه ی هه یه، به...کو له نه زموونی
نووسهر...ک ده چ...ت، که تازه هات...ته نه...و دونیای نووسین و
مه بهستییه تی ههرچ...ن...ک به...ت شت...ک بگ...ته وه. به ئاگا له وهی
گ...انهوه، هونه ره و ده... ه...زی ک...شکردنی خو...نهری ت...دا به...ت. ل...ره وه
ئامازه به چه ند لایه ن...کی نا هونه ری ونا با به تی ...مانه که ده ده یین: _

* 31 نووسیویه تی: (.....).
.....
.....
.....
* 38: (مه حبویه ده یگوت مردنی باوکم به مانای دا...ووخانی
سه قفی ما... به سهرم، کهس به که وتنی نه وه سه قفه ته نها نا...ت من
نه...ت). نه مه له کات...کدا ...مان نووس خ...ی له...په...ه 12 ی ...مانه که یدا،
نووس...یویه تی: (.....).
.....
.....
* 39: (بینا یه کی گهره م
بینی، واتا بینای نه خ...شخانه که ی دکت...ره نازه نین).

* 41 نه مجاره یان ده نووس...ت: (.....).
.....
نه خ...شخانه که ناوی ست فهریده بوو، مام...ستای فیزیا بوو). به داخه وه
به ش...ک له ...مان نووسه کانی ئ...مه، له کاتی دیاریکردن و پ...دانی ...کی
کاره کته ره کان له چیه...ک و ...مان...دا، ده که ونه هه...ه ی زهق و
نال...ژیکییه وه. هه موو نه خ...شخانه کانی کوردستان بگه...یت، کارمه ند...کی
دهرگاوانی نه خ...شخانه یه کی ولاده، نابینیتیه وه ب...وانامه و خو...نده واری
هه...ت، چ جای بگات به مام...ستای فیزیا که پسپ...یه کی ده گمه نه.
نه مه نیشانه ی ب...ئاگایی نووسهرانی ئ...مه یه، له ژیا نی ک...مه...ایه تی و
میلی ک...مه...گهی ئ...مه، به تایبه تی نه وانه ی له هه نده ران ده ژین و
له و...وه، چیه...ک و ...مان، له سهر ژیا نی ک...مه...گهی خ...یان ده نووسن.

* 45 نووسیویه تی: (شووی کردوودوو مانگی نه برد، گوتی سگم هه یه
وحه زده که م کچم به...ت). نا کر...ت نووسهر...ک هیچ له باره ی ژیا نی دوو گیانی

و لایه نی فسیل لژی ژن نه زاننه، که چی باسی بکات. ئاخر تا سهرووی سا مانگ، نیشانه کانی دووگیانی هر ههستی پی ناکرته، که چی مانووس نووسیویه تی که متر له دوو مانگ. * لا 45 نووسیویه تی: (تا سا لک په و لافیتیه ههشمان و له دیواره که نه کرده وه). به مهرج لک هه موو پرسه یه که له که مه لگی کوردی، ته نها هه فته یه که ده خایه نه ت.

* لا 55 نووسیویه تی: (برا کانم له ژووری هه مام گل پیان له سه ر ده کوژانده وه، ئاوی گهر میان لده گرتمه وه، شامپ کانیا ن پی ده کردم له دشاوی ته ماته، میزیان به پیلاوه کانم ده کرد، ته باشیریان بی له جی سووراوه کان دا ئه نام، مشکی ت پیویان ده خسته نه و گیرفانی جله کانمه وه) من ده زانم، پیاوی کورد ز رینه یان چه ند د هق و نامیهره بانن بهرام بهر به خوشک و هاوسه ره کانیا ن، به ام ئه و هه موو زده گ یه له وه سفکردنی د هقی برایه که بهرام بهر به خوشکه کی، نه هونه رییه و نه بابه تی، به لکو ئامانج لی ته نها در ژکردنه وه ی لاپه هکانی مانه که یه. سهیر له وه دایه، ئه وس برایه که بهم شوه یه ئازاری مه حبویه خوشکیان داوه، به قه ولی مانووس هه رییه که یان کادی رکی دیاری حزب کیش بووه!. له کات کدا کادی ری، هیچ نه بت پله یه کی بهرزی هوشیاری و سیاسی و هزرییه، ئه گهر که می ش بی ت. * لا 75: (ئه گهر چی نه خه شخانه که ی دکت ره نازه نین، چه ندین نه ام بووه و نه م کی شاراوه شی بی له باربردنی مندا ان هه بووه، هه می شه ش جمه ی ها تووه، که چی به گو ره ی ئه وه ی مانووس له (لا 75) نووسیویه تی، ته نها (3) دکت ر (5) په رستاری هه بووه!.

* لا 78 نووسیویه تی: (ئه و مندا ه، هی ئه و م برده سه ر زله مه، خه زگه پیاه که هی نه که ی ت زل بووا یه، دکت ره نازه نینیش له بهر پی که نین قسه ی بی نه کراوه). ئه گهر چی مانووس، گوا یه له و مانه یدا شک بی ژن ده گ ته وه، وه ل هه ر خه ی شک ی ژنی شکا ندووه، کات هه موو خواسته کانی چوو ک کی گه وره ی پیاهان کور تکر دوونه ته وه. له و نام تریش ئه وه یه، که دکت ر کی ژنیش له گه ئه و بی چوونه دا بی ت و پی بکه نه ت. ئه مه ئه و ته گه یشتنه میلی و خه کییه م بیر د نه ته وه، که پیاهوون به چوو ک پیوانه ده که ن!. * لا 83: (له و لاپه ه یه دا، مانووس کات باسی ئه وه مان بی ده کات که دکت ره نازه نین و مه حبویه ده چنه وه ما بی ئه وه ی په سا پی ته که ی مه حبویه بی نن) به شوه یه که گوزارشت له و چوونه ده کات، که ز نا بابه تی و نازمانه وانیه. چونکه دیمه نه که، له ئه کشنی فلم کی که میدی ده چته!

* لا 91 نووسیویه تی: (مامه دکت ر کامه ران گوتی من ده چم پیلیس لک هه ده بژرم و گر بهستی له گه ده که م له لقی پیلیس). مانووس واده زاننه سپاردنی ئه رک به پیلیس، به هه بژاردن و دیاری کردنه، نه که وشو نی یاسایی و کارگ ی، پیلیس هه ز کی فه رمیه و نیشانه ی

هه بوونی دهسه ټا ته. ټټ مانووس ځی له دهره وه ده ژیت و ز ټر باش له
ټهړك و پټگه و دیدی هاوو ټا تیان ب ټټ پټلیس ده گات، ئیدی دیاریکړدنی
ټهړکی پټلیس بهو ش ټوه ساده و هه ټمه کیه نییه، وهك ټه وهی ټه
باسی ده کات!.* 88 ټووسیویه تی: (دکت ټرو سسته ره کان، به بینینی ټه
کو ټانه، (واتا س ټټ براکهی نازدار) توو ټه بوون و مقه ست و په ټټی
خو ټناوی و جیهازی زهخت و مه مك مژه و دایا بیان ټټ گرتوون). ټه
ټه فتارا نه یان له ټټو نه ټخا نه که کردووه. ټټ مانووس بیري چ ټه وه،
پزیشك ده ب ټټ چ ټټ ره كهس و مر ټټك بن. ټاخر ټم ټه فتارو کرده وانه ی
ټټ مانووس داویه تییه پا ټټ پزیشكه کان، له کرده وهی مندا ټان ده چن.
* 97 ټووسیویه تی: (برا کانت ناخ ټشیان کردووه هر ټټ ژهی جام ټکی
نه ټخا نه که ده شك ټن).

* 124 (دوای ټه وهی س ټټ براکهی مه حوبه، به به نزن نه ټخا نه که
ده سوو ټټنن و ټاگری ټټ به رده ده ن، دکت ټره نازنه نین د ټټت سهیری
نه ټخا نه سوو تا وه که ی ده کات، پاشان ده گه ټټ ته وه شوقه که ی، دووش
ده کات! وهك ټه وهی هیچ ټوینه دا ب ټټ.

* 125 ټووسیویه تی: (سهیره دم و چاوی ټټ یان نه شارد ټه وه). نازانم
ټه گهر كهس ټك مه بهستی ب ټټ تاوان ټك ټه نجام بدات، چن دم و چاوی
ناشار ټه وه. ټه نكه ټټ مانووس وا بزان ټټ ټه وانه ی له كوردستان
شو ټټك ده سوو ټټنن، ز ټر به ټاسایی ټه و کاره وهرده گرن و ده یکه ن.

* 126 ټووسیویه تی: (س ټټ براکه، وا جوان سهیری كام ټرای چاود ټری
ده که ن، ده ټټی و ټنه ب ټټ په سا پټټ ده گرن). به مه رج ټك ټه و کاته، کاتی
سوو تاندنی نه ټخا نه که یه. ټټ مانووس نه ی توانیوه گوزارشت له د ټټخی
سایك ټټ ټی تاوان بار ټك بکات، ټه و ساته ی تاوان ټك ټه نجام ده دات.

* 126 ټټ: (کات ټټ ټه فسه ری پټلیس ده چ ټټ ب ټټ گرتنی س ټټ براکه له دوای
سوو تاندنی نه ټخا نه که، پټیان ده ټټټ: ټټ تان شوشتا، ب ټټ ټه وهی
ټټ نی به نزن تان ټټ نه یه ت). ټټ مانووس ل ټره، چ ټټټټ کی کاریکا ټټ ری
به ټه فسه رانی پټلیس داوه. ټاخر ټه گهر تاوان بار ټك تاوان ټك بکات،
ده چ ټه وه ما ټټ و به ټاسانی ل ټی ده خه و ټټ؟!، ټه فسه ری پټلیس به و زمانه
میللی و نافه رمیه له گه ټ تاوان بار ده دو ټټ?!.

و ټرای ټه مانه ش، خا ټټك که به پټویستی ده زانم باسی بکه م ټه وه یه، که
به در ټټای ټوودا وه کانی ټټ مانه که، ټټ مانووس نه ی توانیوه ټټټ
کاره کته ره کان به پټی ټاستی ټټگه یشتن و هوشیاری کی که سی
وپه روه رده یان وازی بکات. به در ټټای ټټ مانه که، کات ټټ سه رنج له
گفتو گ ټو دیال ټگی ن ټوان دکت ټره نازنه نین و نازدار ده ده ین، که
دوو کاره کته ری سه ره کی ټټ مانه که ن، هه ست ناکه ین له به رده م گفتو گ ټی
ن ټوان پزیشك و ژن ټکی قوربانی و لاقه کراودا ین. به ټکو واهه ست
ده که ین، له به رده م گفتو گ ټی ن ټوان دوو مندا ټټ و دوو هه رزه کاردا ین،

که هیچ هونه رکی بیرکردنه وه و دهر بـینی قسه نازانن. چونکه ئه وه نده
 قسه و گفتو گـکان، کـمـدی و نابابه تین، به داخه وه ئه مه گرفتی
 به شـکی زـری مانووسه کانی ئـمه یه، که ناتوانن له پـگه و پـکی
 که سه یتییه کان، له میانه ی گـگـانه وه ی ووداوه کان بگهن. کاتـ
 کاره کتـرکی (پزیشک) مان هه یه، ئه وا ده بـ ئه و کاره کتـره وه ک
 پزیشکـک قسه بکات و پـکه ی بـینـت. ناکرـ کاره کتـر نه خوـنده وار
 بـت، که چی وه کـ وونا کـیرک قسه بکات. بـنـمـونه: مه حبوبه ی نازدار،
 که ده سـتـدرـژی کـراوه ته سهرو مندـاـکی بـ باوکی له زگدایه، به
 شـوه یه کـه هـسـوکـه وت ده کات و قسه ده کات، وه کـ ئه وه ی هـچی
 لـنه کـرابـت. له کاتـکـدا قوربانیا نی ده سـتـدرـژی سـکـسی، ده که ونه
 دـخـکی ده روونی دژواره وه و شـکـکی هـنده گه وره ده یانگـرت، که
 توانای هیچ کارو چاـکـیه کی ژیا نیان نامـنـت. نامـ ده بن و
 ده وـوـخـن، زـرینه یان بیر له خـ کـوشـتن ده که نه وه. له کـمه گه ی
 ئـمه دا (که مانووسیش له شه ربه تی ترسدا مه به سـتی کـمه لگه ی
 کوردیه) ژنان به و حاـهـتـانه، ده که ونه گـشـگیری و داـوـوـخـانـکی
 گه وره. زـرینه یان له بهر توانجی خـزان و کـمه گه یان ده کوژن.
 که چی سه یر له وه دایه، دوا جار دکتـره نازهنین زـر به ئاسانی به
 نازدار دهـتـ: (تـ ده توانی بـیتـه وه ناو خـزانت. 136). ئه گهر که سـکـک
 ئه و ووداوه تراژیدییه ی بـینـت، ده توانـ سووک و ئاسان، ئیدی ژیا ن
 بکات؟ به تایبه تیش له کـمه گه یه کـدا که هـموو شهـه ف و پـگه ی
 کـمه ـایه تی و خـزانی و میلی و که سی، له جه سـته ی ژن و له
 جه سـته شیدا، له شوـنـکـ ده یـبـینـه وه؟! دوا جار دهـتـم، بهر له
 بـاوبوونه وه ی مانـه که، له چه ندین شوـن، هـواـی نووسین و
 بـا وکردنه وه ی مانـی (شه ربه تی ترس)م بیست. بـیه وه کـ خوـنـه رـک، به
 تاسه یه کی زـره وه له هـوـدا بووم مانـه که م ده ست بکه وـت
 و بـخـوـنـمه وه. وهـلـ کاتـ له خوـنـه وه ی بوومـه وه، بهر شـتـکی
 پـچه وانـه تر که وتم. له وانگه ی منه وه وه کـ خوـنـه رـک، شه ربه تی ترس،
 له مانـی نووسـرـکـ ناچـت که ئه زمـوونـک و ته مه نـکی له گه ی ژانری
 چـیـک و گـگـانه وه هه یه، بهـکـو له ئه زمـوونی که سـکـک ده چـت، که تازه
 نووسینی مان تا قیده کاته وه و ئیدی هه ر مه به سـتییه تی شـتـک بنووسـت
 و بـیگـتـه وه. به بـ ئه وه ی شاره زاییه کی ئه وتـی له بینای هونه ری
 مان هه بـت. له ده یان شوـنی مانـه که، به داخه وه بهر بـچوونی
 نابابه تی، گوزارشتی کـمـدی و گاـته جاری، وـناکردنی هه زه لیانه
 ده بینه وه. من خـزگـم ده خواست وه ها نه بووایه، ولـ واقع شـتـکه و
 خـزگـش شـتـکی تر!

*په راوـز: شه ربه تی ترس، مان، نووسینی: ئارامی کاکه ی فـهـلاح،

بـا وکراوهی: ناوه ندی ۰۰ شنبیری ۰ هه ندـسلـما نی 2019...